

vi lige saa godt sætte dette Beløb, som man med nogenlunde Sikkerhed vel kan vide vil medgaa.

Ministeren forsvarer stadig denne Religionsundervisning paa Statens Lærerhøjskole. Jeg mener, at det er fuldstændig unyttigt at undervise heri. Vor Seminarieuddannelse for Lærere er meget mangelfuld, og det er sikkert nok, at der er mange Fag, hvor Lærerne trænge til en videregaaende Undervisning, men deriblandt er ikke Religion. Det er netop det Fag, der anvendes allermost Tid og Flid paa paa Seminarierne. Det er et Fag, som nu i mange, mange Aar har indtaget en meget fremtrædende Plads ved Seminarieundervisningen, saa der er ingen Grund til yderligere at udvide Undervisningen i dette Fag. Der var derimod andre Ting, som Lærerne kunde have godt af at lære, saa jeg mener, at disse to Timer ogsaa for Lærernes Skyld kunde faa en heldigere Anvendelse, end Ministeren har foreslaaet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Jeg tillader mig stadig at være uforstaaende overfor, hvorledes jeg skulde anvende 67,000 Kr. efter de gældende Regler, at Staten yder det samme, som Skolefonden og Kommunen yde, naar dette Beløb for Tiden ligger mellem 30 og 35,000. Det maatte da forudsættes, at Kommunerne og Skoleraadene samtidig og straks over Hals og Hoved fordoblede deres Bidrag. I modsat Fald maatte man have andre Regler, en anden Overenskomst for Anvendelsen af dette Beløb. Naar det ærede Medlem udtalte, at ogsaa København burde have Tilskud til sine Aftenskoler, og at Københavns Kommune nu anvendte omtrent 62,000 Kr. til Fortsættelseskursus, hvorfor Kommunen kun vilde blive ligestillet med Landkommunerne, naar den fik refunderet Halvdelen af dette Beløb, saa er dette jo en fuldstændig Misforstaaelse af Forholdet. Der er jo ingen Kommune, der af Staten modtager det halve af det Beløb, den selv anvender til Aftenskolen. Der er ingen Kommune, der overhovedet modtager en rød Øre af den Bevilling, der af Staten gives til Aftenskolerne. Alt gaar til Lærerne, og jeg antager, at Lærerne ved Københavns Fortsættelseskursus faa den almindelige Timebetaling for Lærere, saaledes at der ikke fra Statens Side kunde være Anledning til at skaffe dem en passende Betaling for dette Arbejde ved at yde dem Statstilskud. Men, som jeg udtalte før, jeg skal ikke forlænge Debatten

i denne Sag. Den blev meget udtømmende behandlet i Fjor, og det blev paavist den Gang, at det Fortsættelseskursus, der holdes her inde og er sat i Gang af Københavns kommunale Skolevæsen, og ved hvilket Lærerne ere beskæftigede og betalte med den almindelige Timeløn, slet ikke kan sammenlignes med de af Lærere paa Landet frivilligt oprettede Aftenskoler. Hvad saa endelig angaar den lille Sag om de to ugentlige Timer i Religion, henviste det ærede Medlem til, at Lærerne fik saa megen Religionsundervisning paa Seminarierne. Men netop efter at de i 3 Aar have haft Religionsundervisning — netop, siger jeg — vil det kunne have Interesse for dem under deres Ophold her i København paa de etaarige Kursus at høre nogen Religionsvidenskab, saaledes som den doceres paa Universitetet. I ethvert Tilfælde er det Lærere, og det en betydelig Kreds af Lærere, der have ønsket det, og derfor synes jeg ikke, at det ærede Medlem skulde saa stærkt arbejde imod, at de kunde faa dette ganske naturlige og, som det forekommer mig, højest berettigede Ønske opfyldt, eller saa vældigt gaa imod disse stakkels 347 Kr.

H. Rasmussen: Nogle Udtalelser af de ærede Medlemmer for Kellerup (Jensen-Knudstrup) og Slagelse (Lange) givte mig Anledning til at sige et Par Ord angaaende Aftenskoleundervisningen i Købstæderne. Det ærede Medlem for Kellerup mente ikke, at det var muligt at etablere en saadan Undervisning, og det ærede Medlem for Slagelse gjorde gældende, at der ingen Grund var til at forsøge derpaa, da man havde de tekniske Skoler og Handelsskolerne. Jeg tror, begge de ærede Medlemmers Udtalelser bero paa en Misforstaaelse. Og denne min Opfattelse bygger jeg paa nogle Erfaringer, jeg selv har haft i den Retning. Jeg har i sin Tid været med til at starte en af de Aftenskoler, som nu har faaet tildelt en lille Understøttelse paa Finansloven. Den stiftedes i sin Tid af en Kreds af Arbejdere, der følte Trang til at supplere de Kundskaaber, som de havde tilegnet sig i Barneaarene i den almindelige Skole. Det var Folk i forskellige Aldre. Der var Haandværkssvende af Aldre helt op til 50, Arbejdsmænd og Folk i andre Stillinger, Folk, om hvilke det vistnok kunde siges, at de ikke egnede sig for den Undervisning, der gives i de tekniske Skoler. Disse Folk sloge sig sammen og søgte ved egen Hjælp at faa en Aftenskole i Gang. De søgte senere Assistance hos